TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2013 m. lapkričio 28 d.*

„Apeliacinis skundas — Galimybė susipažinti su institucijų dokumentais — Reglamentas (EB) Nr. 1049/2001 — Teisės susipažinti su dokumentais išimtys — 4 straipsnio 1 dalies a punkto pirma ir trečia įtraukos — Visuomenės saugumas — Tarptautiniai santykiai“

Byloje C-576/12 P

dėl 2012 m. gruodžio 3 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Ivan Jurašinović, gyvenantis Anžė (Prancūzija), atstovaujamas advokato N. Amara-Lebret,

apeliantas,

dalyvaujant kitai proceso šaliai

Europos Sąjungos Tarybai, atstovaujamai K. Pellinghelli ir B. Driessen,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas A. Tizzano (pranešėjas), teisėjai A. Borg Barthet, E. Levits, M. Berger ir S. Rodin,

generalinė advokatė E. Sharpston,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinės advokatės nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimą

1 Apeliaciniu skundu I. Jurašinović prašo panaikinti 2012 m. spalio 3 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Jurašinović prieš Tarybą* (T-465/09, toliau – skundžiamas sprendimas), kuriuo šis teismas atmetė jo ieškinį, kuriuo prašoma panaikinti 2009 m. rugsėjo 21 d. Europos Sąjungos Tarybos

* Proceso kalba: prancūzų.

sprendimą (toliau – ginčijamas sprendimas) leisti iš dalies susipažinti su tam tikromis ataskaitomis, kurias nuo 1995 m. rugpjūčio 1 d. iki rugpjūčio 31 d. parengė Europos Sąjungos stebėtojai, buvę Kroatijoje, Knino regione (toliau – ataskaitos).

Teisinis pagrindas

2 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais (OL L 2001, 145, p. 43; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 3 t., p. 331) 2 straipsnio 5 dalyje numatyta:

„Slapto pobūdžio, kaip apibūdinta 9 straipsnio 1 dalyje, dokumentams yra taikoma speciali tame straipsnyje numatyta procedūra.“

3 Šio reglamento 4 straipsnio 1 dalies a punktas suformuluotas taip:

„Institucijos nesuteikia galimybės susipažinti su dokumentais, dėl kurių atskleidimo nukentėtų apsauga:

a) visuomenės intereso, susijusio su:

— visuomenės saugumu,

<...>

— tarptautiniais santykiais,

<...>“

4 Minėto reglamento 9 straipsnio „Slapto pobūdžio dokumentams taikoma tvarka“ 1 dalyje nustatyta:

„Slapto pobūdžio dokumentais yra laikomi iš institucijų arba jų įsteigtų agentūrų, iš valstybių narių, trečiųjų šalių arba tarptautinių organizacijų kilę dokumentai, kurie, priklausomai nuo atitinkamos institucijos taisyklių, klasifikuojami kaip „TRÈS SECRET/TOP SECRET“ (YPATINGAI SLAPTI), „SECRET“ (SLAPTI) arba „CONFIDENTIEL“ (KONFIDENCIALŪS), ir kurie gina esminius Europos Sąjungos arba vienos ar daugiau valstybių narių interesus 4 straipsnio 1 dalies a punkte minimose srityse, ypač susijusius su visuomenės saugumu, gynyba ir kariniais reikalais.“

Ginčo aplinkybės

5 2009 m. gegužės 4 d. laišku I. Jurašinović, kaip Prancūzijos pilietybę turintis Sąjungos pilietis, remdamasis Reglamentu Nr. 1049/2001 paprašė Europos Sąjungos Tarybos sudaryti galimybę susipažinti su 205 ataskaitomis ir dokumentais su nuoroda „ECMM RC Knin Log reports“, parengtais per Europos bendrijos stebėjimo misiją Kroatijoje (toliau – EBSM), vykdytą konfliktų buvusioje Jugoslavijoje metu.

6 Taryba ginčijamu sprendimu tik iš dalies leido susipažinti su aštuoniomis ataskaitomis.

7 Savo atsisakymą atskleisti dokumentus su nuoroda „ECMM RC Knin Log reports“ Taryba grindė tuo, kad ji neturėjo jokių tokia nuoroda pažymėtų dokumentų.

8 Dėl kitų prašomų perduoti ataskaitų Taryba kaip atsisakymo atskleisti motyvą nurodė Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies a punkto pirmoje ir trečioje įtraukose numatytas išimtis.

9 Konkrečiai kalbant, Taryba visų pirma manė, kad visų ataskaitų paskelbimas pakenktų Sąjungos interesams ir kiltų pavojus Sąjungos ir jos valstybių narių tarptautiniams santykiams su nagrinėjamu Europos regionu, taip pat visuomenės saugumui, įskaitant stebėtojų, liudytojų ir kitų informacijos šaltinių, kurių tapatybė ir vertinimai paaiškėtų atskleidus atitinkamas ataskaitas, saugumą ir fizinį neliečiamumą.

10 Toliau Taryba teigė, kad šios ataskaitos yra „labai slaptos, neatsižvelgiant į tai, jog nuo laikotarpio, kai susiklostė jose aprašytos aplinkybės, praėjo keturiolika metų“.

11 Galiausiai, atsakydama į I. Jurašinović argumentą, kad prašomi dokumentai jau buvo atskleisti, Taryba pripažino, kad Jungtinių Tautų Organizacijos įkurtam Tarptautiniam baudžiamajam teismui buvusiai Jugoslavijai (toliau – TBTJ) ji buvo perdavusi atitinkamas ataskaitas, kai šis teismas nagrinėjo A. Gotovina bylą. Tačiau šis perdavimas buvo atliktas vadovaujantis ne Reglamentu Nr. 1049/2001, o tarptautinio bendradarbiavimo su tarptautiniu teismu principu.

Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

12 2009 m. lapkričio 19 d. Bendrojo Teismo kanceliarijoje I. Jurašinović pateikė ieškinį dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo. Bendrasis Teismas atmetė visus tris pagrindus, kuriais buvo grindžiamas šis ieškinys.

13 Pirma, skundžiamo sprendimo 42 ir 43 punktuose Bendrasis Teismas atmetė pirmąjį I. Jurašinović pagrindą, kuriuo teigiama, kad dėl nurodyto ataskaitų nešališkumo, grindžiamo tuo, jog EBSM nebuvo konflikto buvusioje Jugoslavijoje dalyvė, turėjo būti leista susipažinti su prašomais dokumentais. Konkrečiai kalbant, Bendrasis Teismas manė, kad ši aplinkybė, darant prielaidą, kad ji įrodyta, neturi jokios įtakos nagrinėjant klausimą, ar ataskaitų atskleidimas galėjo pakenkti viešojo intereso apsaugai, kiek tai susiję su tarptautiniais santykiais, nes ataskaitose buvo pateikti 1995 m. rugpjūčio mėn. Knino regiono politinės, karinės ir saugumo situacijos vertinimai ir analizė. Todėl, jei šių ataskaitų turinys būtų atskleistas, galėtų būti, pirma, pakenkta Sąjungos politikai skatinti taiką, stabilumą ir tvarų regioninį susitaikymą šiame Europos regione ir, antra, sukurta situacija, kuri susilpnintų vakarų Balkanų valstybių pasitikėjimą pradėtu integracijos į Sąjungą procesu.

14 Antra, skundžiamo sprendimo 50 ir 51 punktuose Bendrasis Teismas atmetė antrąjį I. Jurašinović ieškinio pagrindą, kuriuo teigiama, kad ataskaitos turėjo būti atskleistos, nes anksčiau nebuvo kvalifikuotos kaip „slaptos“, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1049/2001 9 straipsnį. Šiuo atžvilgiu Bendrasis Teismas pažymėjo, kad nei iš šios nuostatos, nei iš minėto reglamento 4 straipsnio negalima daryti išvados, jog nesant tokio dokumento kvalifikavimo atitinkamai institucijai draudžiama atsisakyti sudaryti galimybę su juo susipažinti dėl to, kad gali būti pakenkta viešojo intereso apsaugai, kiek tai susiję su tarptautiniais santykiais, jei prašomame dokumente yra slaptos informacijos.

15 Trečia, skundžiamo sprendimo 55–63 punktuose Bendrasis Teismas atmetė trečiąjį I. Jurašinović ieškinio pagrindą, kuriame teigiama, kad Taryba anksčiau buvo atskleidusi ataskaitas TBTJ, kai šis nagrinėjo A. Gotovina bylą, remdamasi Reglamentu Nr. 1049/2001, o ne tarptautinio bendradarbiavimo principu, kuris esą neegzistavo. Bendrasis Teismas šiuo klausimu pažymėjo, kad visas EBSM archyvas dešimtajame dešimtmetyje buvo perduotas TBTJ tam, kad TBTJ prokuroras galėtų pradėti asmenų, įtariamų buvusios Jugoslavijos teritorijoje nuo 1991 m. padariusių sunkių tarptautinės humanitarinės teisės pažeidimų, persekiojimą. Dėl tos pačios priežasties Taryba, remdamasi TBTJ procedūros ir įrodinėjimo reglamento 70B straipsniu, prokurorui toje byloje perdavė 48 ataskaitas iš tų, su kuriomis I. Jurašinović prašė leisti susipažinti. Bet kuriuo atveju Bendrasis Teismas konstatavo, kad I. Jurašinović ieškinys dėl panaikinimo nesusijęs su Tarybos sprendimo leisti perduoti šias 48 ataskaitas teisėtumu. Be to, joks bylos dokumentas neleidžia daryti prielaidos, kad Taryba minėtas 48 ataskaitas pateikė A. Gotovina remdamasi prašymu sudaryti galimybę susipažinti su dokumentais, pateiktu pagal Reglamentą Nr. 1049/2001.

Šalių reikalavimai

16 I. Jurašinović Teisingumo Teismo prašo:

— panaikinti skundžiamą sprendimą ir grąžinti bylą Bendrajam Teismui arba, jei byla nebūtų grąžinta, panaikinti ginčijamą sprendimą,

— įpareigoti Tarybą sudaryti galimybę susipažinti su visais prašomais dokumentais ir

— nurodyti Tarybai sumokėti jam 8 000 EUR proceso išlaidų kartu su ieškinio įregistravimo dieną Europos Centrinio Banko nustatyto dydžio palūkanomis.

17 Taryba prašo atmesti apeliacinį skundą ir priteisti iš I. Jurašinović bylinėjimosi išlaidas.

Dėl apeliacinio skundo

18 I. Jurašinović savo apeliacinį skundą grindžia trimis pagrindais.

Dėl apeliacinio skundo pirmojo pagrindo

Šalių argumentai

19 Pateikdamas pirmąjį pagrindą I. Jurašinović iš esmės teigia, kad Bendrasis Teismas pažeidė „teisę į teisingą bylos nagrinėjimą“, nes priėmė sprendimą dėl ieškinio dėl panaikinimo prieš tai nesusipažinęs su atitinkamais dokumentais ir jų neišnagrinėjęs.

20 Tarybos manymu, šis pagrindas visų pirma akivaizdžiai nepriimtinas, nes I. Jurašinović nenurodė teisės normos, kuri esą buvo pažeista.

21 Be to, Taryba tvirtina, kad bet kuriuo atveju jokia taisyklė Bendrojo Teismo neįpareigoja prieš priimant sprendimą dėl ieškinio, kuriuo prašoma panaikinti sprendimą neleisti susipažinti su dokumentais, su kuriais prašoma suteikti galimybę susipažinti, prašyti pateikti šiuos dokumentus ar juos išnagrinėti. Nei teismo praktikoje, nei Bendrojo Teismo procedūros reglamento nuostatose dėl organizavimo ir tyrimo priemonių nėra nustatyta tokia pareiga – Bendrasis Tesimas šiuo atžvilgiu turi teisę prašyti pateikti minėtus dokumentus.

Teisingumo Teismo vertinimas

22 Iš pradžių reikia pažymėti, kad, priešingai, nei teigia Taryba, iš I. Jurašinović pateiktų argumentų matyti, jog jis aiškiai rėmėsi teisės į teisingą bylos nagrinėjimą pažeidimu, kurį Bendrasis Teismas esą padarė, be kita ko, dėl to, kad neišnagrinėjo prašomų dokumentų. Tai reiškia, kad pirmasis pagrindas priimtinas.

23 Dėl esmės reikia išnagrinėti, ar, kaip teigia I. Jurašinović, Bendrasis Teismas privalėjo nurodyti pateikti prašomus dokumentus tam, kad galėtų priimti sprendimą dėl ieškinio dėl panaikinimo.

24 Šiuo klausimu konstatuotina, kad jokioje Bendrojo Teismo procedūros reglamento nuostatoje nėra nustatyta tokia pareiga.

25 Kaip teisingai pažymėjo Taryba, Bendrojo Teismo procedūros reglamento nuostatose dėl organizavimo ir tyrimo priemonių, būtent minėto reglamento 64 straipsnio 3 dalies d punkte, 65 straipsnio b punkte ir 67 straipsnio 3 dalyje, tik numatyta, kad Bendrajam Teismui tam tikrais atvejais gali prireikti susipažinti su dokumentu, su kuriuo visuomenei neleista susipažinti, ir paprašyti, kad atitinkama institucija šį dokumentą pateiktų.

26 Be to, šiuo klausimu reikia pridurti, kad sprendimo atsisakyti sudaryti galimybę susipažinti su dokumentais, kaip antai nagrinėjamo šiuo atveju, teisėtumas iš principo turi būti vertinamas atsižvelgiant į motyvus, kuriais remiantis jis buvo priimtas, o ne vien į prašomų dokumentų turinį.

27 Žinoma, kai ieškovas ginčija sprendimo, kuriuo atsisakyta suteikti jam galimybę susipažinti su dokumentu remiantis viena iš Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnyje numatytų išimčių, teisėtumą ir teigia, kad išimtis, kuria rėmėsi atitinkama institucija, prašomam dokumentui netaikoma, Bendrasis Teismas turi nurodyti pateiktį šį dokumentą ir jį išnagrinėti, taip užtikrindamas šio ieškovo teisminę gynybą. Pats nesusipažinęs su minėtu dokumentu Bendrasis Teismas negali konkrečiai įvertinti, ar minėta institucija galėjo pagrįstai atsisakyti leisti susipažinti su šiuo dokumentu remdamasi nurodyta išimtimi ir sprendimo, kuriuo atsisakyta sudaryti galimybę susipažinti su šiuo dokumentu, teisėtumo vertinimu (šiuo klausimu žr. 2012 m. birželio 21 d. Sprendimo *IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds prieš Komisiją*, C-135/11 P, 75 punktą).

28 Vis dėlto, kaip matyti, be kita ko, iš skundžiamo sprendimo 18 ir 29 punktų, I. Jurašinović pirmojoje instancijoje neteigė, kad Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies a punkto pirmoje ir trečioje įtraukose numatytos išimtys netaikomos nagrinėjamiems dokumentams, o tik ginčijo ginčijamame sprendime Tarybos pateiktus argumentus, kuriais siekiama įrodyti, kad šių dokumentų atskleidimas pažeistų šiomis išimtimis saugomus interesus.

29 Nėra pagrindo teigti, kad, norėdamas įvertinti atsisakymo leisti susipažinti su dokumentu motyvų, kuriais rėmėsi institucija taikydama išimtį, kurios taikymas neginčijamas, teisėtumą, Bendrasis Teismas privalo visuomet nurodyti pateikti visą dokumentą, su kuriuo prašoma leisti susipažinti.

30 Bendrasis Teismas, naudodamasis diskrecija, kurią turi vertindamas įrodymus, gali nuspręsti, ar konkrečiu atveju jam turi būti pateiktas šis dokumentas tam, kad būtų išnagrinėtas motyvų, dėl kurių institucija atsisakė leisti susipažinti su minėtu dokumentu, pagrįstumas.

31 Todėl apeliacinio skundo pirmąjį pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl apeliacinio skundo antrojo pagrindo

Šalių argumentai

32 Pateikdamas antrąjį pagrindą I. Jurašinović visų pirma teigia, kad nusprendęs, jog Taryba pagrįstai atsisakė leisti susipažinti su prašomais dokumentais dėl to, kad juose buvo „slaptos informacijos“, nors šie dokumentai anksčiau nebuvo kvalifikuoti kaip „slapto pobūdžio dokumentai“, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1049/2001 9 straipsnio 1 dalį, Bendrasis Teismas pažeidė šią nuostatą ir šio reglamento 4 straipsnio 1 dalį. Toks aiškinimas, pirma, praplečia minėto 9 straipsnio 1 dalies taikymo sritį taip, kad į ją patektų tai, kas toje dalyje nenumatyta, ir, antra, institucijoms suteikia diskreciją atsisakyti leisti susipažinti su bet kokiais dokumentais, juos kvalifikuojant kaip „slaptus“ *a posteriori*, o ne juos parengus.

33 Toliau toks išplėstinis Reglamento Nr. 1049/2001 9 straipsnio 1 dalies aiškinimas esą juo labiau nebūtų pateisinamas, jei, kaip nagrinėjamu atveju, atitinkama institucija, remdamasi tarptautinių santykių apsaugos motyvais, atsisakytų leisti susipažinti su dokumentais, neklasifikuotais taip, kaip nurodyta šioje nuostatoje. Iš tiesų joje kalbama tik apie „visuomenės saugumą, gynybą ir karinius reikalus“ ir visiškai neminima tarptautinių santykių apsauga.

34 Galiausiai, anot I. Jurašinović, neturi reikšmės aplinkybė, kad prašomi dokumentai buvo parengti prieš įsigaliojant Reglamentui Nr. 1049/2001, nes Taryba turėjo teisę, kuria nagrinėjamu atveju nepasinaudojo, dokumentus kvalifikuoti kaip „slaptus“, kaip tai suprantama pagal minėto 9 straipsnio 1 dalį, po to, kai jie buvo parengti.

35 Dėl šio klausimo Taryba iš pradžių atsako, kad prielaida, kuria grindžiami I. Jurašinović argumentai, akivaizdžiai klaidinga, nes ginčijamas sprendimas pagrįstas tik Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies a punkto pirma ir trečia įtraukomis, o ne jo 9 straipsniu. Be to, nagrinėjami dokumentai yra ankstesni nei Reglamentas Nr. 1049/2001, todėl jų nebuvo galima kvalifikuoti kaip „slaptų“, kaip tai suprantama pagal minėto 9 straipsnio 1 dalį.

36 Toliau Taryba teigia, kad I. Jurašinović argumentuose painiojama sąvoka „slapto pobūdžio dokumentas“, apibrėžta Reglamento Nr. 1049/2001 9 straipsnio 1 dalyje, ir Bendrojo Teismo vartojama sąvoka „slapta informacija“. Remiantis minėta nuostata, pirmoji sąvoka reiškia dokumentus, klasifikuojamus kaip „KONFIDENCIALIUS“, „SLAPTUS“ ar „YPATINGAI SLAPTUS“, o antroji sąvoka susijusi su informacija, kurios atskleidimas pakenktų viešojo intereso apsaugai, kiek tai susiję su tarptautiniais santykiais.

37 Galiausiai Taryba pažymi, kad nagrinėjamas nuostatas aiškinant taip, kaip siūlo I. Jurašinović, netenka prasmės Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnyje numatyta tarptautinių santykių apsaugos išimtis, nes toks aiškinimas reiškia, kad minėta išimtimi galima remtis tik tuo atveju, kai taikomas minėto reglamento 9 straipsnis, nors šis straipsnis nesusijęs su Sąjungos tarptautinių santykių apsauga.

Teisingumo Teismo vertinimas

38 Iš pradžių reikia konstatuoti, kad iš skundžiamo sprendimo 7 ir 43 punktų matyti, jog ginčijamas sprendimas buvo priimtas remiantis tik Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies a punkto pirma ir trečia įtraukomis, visų pirma dėl slapto ataskaitose esančios informacijos pobūdžio, dėl kurio galėtų būti pakenkta viešojo intereso apsaugai, kiek tai susiję su visuomenės saugumu ir tarptautiniais santykiais. Todėl Taryba šioms ataskaitoms netaikė specialios slaptiems dokumentams taikomos tvarkos, numatytos Reglamento Nr. 1049/2001 9 straipsnyje.

39 Vis dėlto, anot I. Jurašinović, Taryba negalėjo remtis minėtame 4 straipsnyje nurodytomis išimtimis ir atsisakyti leisti susipažinti su ataskaitomis prieš tai jų neklasifikavusi kaip „YPATINGAI SLAPTŲ“, „SLAPTŲ“ ar „KONFIDENCIALIŲ“ pagal Reglamento Nr. 1049/2001 9 straipsnio 1 dalį.

40 Su tokiu Reglamento Nr. 1049/2001 4 ir 9 straipsnių aiškinimu negalima sutikti.

41 Šiuo klausimu iš pradžių reikia pažymėti, kad, kaip teisingai skundžiamo sprendimo 51 punkte nusprendė Bendrasis Teismas, nei iš Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio, nei iš jo 9 straipsnio negalima daryti išvados, kad nesant išankstinio dokumento klasifikavimo pagal minėto 9 straipsnio 1 dalį institucijai draudžiama atsisakyti sudaryti galimybę su juo susipažinti remiantis minėtu 4 straipsniu.

42 Toliau pažymėtina, kad šiomis dviem nuostatomis siekiama skirtingų tikslų.

43 Pirma, kaip matyti ir iš Reglamento Nr. 1049/2001 2 straipsnio 5 dalies, šio reglamento 9 straipsnyje tik numatyta speciali tvarka, visų pirma kiek tai susiję su asmenimis, turinčiais nagrinėti prašymus sudaryti galimybę susipažinti su institucijų dokumentais, taikoma slaptais pripažintiems dokumentams, klasifikuotiems kaip „YPATINGAI SLAPTIEMS“, „SLAPTIEMS“ ar „KONFIDENCIALIEMS“ pagal atitinkamoje institucijoje galiojančias taisykles, kuriomis saugomi pagrindiniai Sąjungos arba vienos ar daugiau valstybių narių interesai Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytose srityse.

44 Antra, Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnyje nustatyta teisės susipažinti su institucijų dokumentais, kuri visuomenei suteikta pagal šio reglamento 1 straipsnį, išimčių sistema leidžiant institucijoms atsisakyti sudaryti galimybę susipažinti su dokumentu, kad atskleidus šį dokumentą nebūtų pakenkta vienam iš šiuo 4 straipsniu saugomų interesų (šiuo klausimu žr. 2007 m. vasario 1 d. Sprendimo *Sison prieš Tarybą*, C-266/05 P, Rink. p. I-1233, 62 punktą ir 2013 m. spalio 17 d. Sprendimo *Taryba prieš AccESS Info Europe*, C-280/11 P, 29 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

45 Galiausiai, remiantis teismo praktika, jei atitinkama institucija nusprendžia atsisakyti leisti susipažinti su prašomu atskleisti dokumentu, iš principo ji visų pirma privalo paaiškinti, kaip šio dokumento atskleidimas gali konkrečiai ir realiai pakenkti Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnyje numatyta išimtimi, kuria remiasi ši institucija, saugomam interesui. Be to, pavojus, kad taip bus pakenkta šiam interesui, turi būti pagrįstai nuspėjamas, o ne vien hipotetinis (2011 m. liepos 21 d. Sprendimo *Švedija prieš MyTravel ir Komisiją*, C-506/08 P, Rink. p. I-6237, 76 punktas ir jame nurodyta teismo praktika).

46 Tokiomis aplinkybėmis tai, kad institucija mano, jog dokumentas yra slaptas, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1049/2001 9 straipsnį, nors ir reiškia, kad prašymams leisti susipažinti su šiuo dokumentu turi būti taikoma toje nuostatoje numatyta speciali tvarka, savaime negali pateisinti Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies a punkte numatytų išimčių taikymo šiam dokumentui.

47 Ir atvirkščiai – vien tai, kad dokumentas nekvalifikuotas kaip „slaptas“, kaip tai suprantama pagal minėtą 9 straipsnį, negali užkirsti kelio taikyti Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1 dalies a punkte numatytas išimtis, nes antraip ši nuostata netektų veiksmingumo.

48 Todėl apeliacinio skundo antrasis pagrindas yra nepagrįstas.

Dėl apeliacinio skundo trečiojo pagrindo

Šalių argumentai

49 Pateikdamas trečiąjį pagrindą I. Jurašinović iš esmės kaltina Bendrąjį Teismą tuo, jog šis padarė ne vieną teisės klaidą atmesdamas argumentą, kad Taryba suklydo, kai atsisakė leisti I. Jurašinović susipažinti su ataskaitomis, nors ji, remdamasi Reglamentu Nr. 1049/2001, jas buvo jau perdavusi tretiesiems asmenims, t. y. TBTJ prokurorui ir A. Gotovina gynėjams.

50 Pirma, I. Jurašinović teigia, kad ataskaitos TBTJ buvo perduotos ne pagal tariamą tarptautinio bendradarbiavimo su tarptautiniu teismu principą, kuris esą neegzistavo, bet pagal Reglamentą Nr. 1049/2001. Tokiomis aplinkybėmis Taryba negali atsisakyti leisti kitiems tretiesiems asmenims, kaip antai pačiam I. Jurašinović, susipažinti su dokumentais, kuriuos ji jau buvo perdavusi A. Gotovina. Toks atsisakymas reikštų I. Jurašinović diskriminaciją, palyginti su A. Gotovina, nes abu yra Sąjungos piliečiai.

51 Atsakydama į šiuos argumentus Taryba teigia, kad I. Jurašinović painioja visuomenės galimybę susipažinti su institucijų dokumentais ir privilegijuotą galimybę susipažinti su tokiais dokumentais. Tik pirmojo tipo galimybė susipažinti yra reglamentuojama Reglamente Nr. 1049/2001 ir taikoma *erga omnes*. Kita vertus, kai su dokumentu leidžiama susipažinti remiantis kitu teisiniu pagrindu nei

Reglamentas Nr. 1049/2001, tokia galimybė yra privilegijuota ir susijusi tik su jos turėtoju. Taryba pažymi, kad nagrinėjamų dokumentų perdavimas TBTJ prokurorui ir A. Gotovina gynėjams priklauso antro tipo galimybei ir atitinka Sąjungos užsienio politikos ir bendro saugumo tikslus, kurie apima ir tarptautinio bendradarbiavimo skatinimą.

52 Antra, I. Jurašinović, viena vertus, ginčija Bendrojo Teismo teiginį, kad nagrinėjami dokumentai TBTJ prokurorui ir A. Gotovina gynėjams buvo perduoti remiantis TBTJ procedūros ir įrodinėjimo reglamento 70B straipsniu, nes šis teiginys grindžiamas vien paaiškinimais, Tarybos pateiktais atsiliepime ir per teismo posėdį, ir nėra jokių įrodymų. Kita vertus, jis kaltina Bendrąjį Teismą tuo, kad šis konstatavo, jog visas EBSM archyvas dešimtajame dešimtmetyje buvo perduotas TBTJ, kad TBTJ prokuroras galėtų pradėti asmenų, įtariamų buvusios Jugoslavijos teritorijoje nuo 1991 m. padariusių sunkių tarptautinės humanitarinės teisės pažeidimų, persekiojimą, nors per teismo posėdį Tarybos atstovė negalėjo tiksliai nurodyti, kada dokumentai buvo nusiųsti TBTJ.

53 Taryba teigia, kad, atsižvelgiant į Sąjungos teisę, klausimas, ar TBTJ procedūros ir įrodinėjimo reglamento 70B straipsnis yra teisinis pagrindas perduoti nagrinėjamus dokumentus, neturi lemiamos reikšmės. Nagrinėjamu atveju svarbu nustatyti, ar atitinkami dokumentai TBTJ prokurorui ir A. Gotovina gynėjams buvo perduoti remiantis Reglamentu Nr. 1049/2001, o ne Sąjungos teisės norma, kuri buvo taikoma anksčiau, t. y. 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos sprendimu 93/731/EB dėl galimybės visuomenei susipažinti su Tarybos dokumentais (OL L 340, p. 43). Anot Tarybos, taip nėra, nes nagrinėjami dokumentai buvo perduoti vadovaujantis Sąjungos užsienio politikos ir bendro saugumo tikslais.

54 Trečia, I. Jurašinović tvirtina, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, nes nepanaikino, bent jau iš dalies, ginčijamo sprendimo dėl to, kad 48 ataskaitos faktiškai buvo perduotos A. Gotovina gynėjams.

55 Taryba šiuo klausimu nurodo, kad šios 48 ataskaitos nėra viešos.

56 Galiausiai, ketvirta, I. Jurašinović teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, nes neatsižvelgė į 2007 m. gegužės 30 d. laišką, kuriame A. Gotovina, remdamasis Reglamentu Nr. 1049/2001, prašė Tarybos leisti susipažinti su ataskaitomis, dėl to, kad šis laiškas nebuvo pateiktas byloje T-465/09, kurioje buvo priimtas skundžiamas sprendimas. Šiuo klausimu I. Jurašinović tvirtina, kad apie minėtą laišką sužinojo tik pabaigus tyrimą toje byloje ir dėl to negalėjo šio dokumento pateikti, juo labiau kad Bendrasis Teismas atmetė jo dubliką kaip pateiktą pavėluotai. Vis dėlto tas pats laiškas buvo pateiktas byloje T-63/10, kurioje buvo priimtas 2012 m. spalio 3 d. Bendrojo Teismo sprendimas *Jurašinović prieš Tarybą*, kurios šalys buvo tos pačios ir kurią nagrinėjo tos pačios sudėties teismas. Todėl Bendrasis Teismas negalėjo turėti pagrįstų abejonių dėl šio laiško egzistavimo.

57 Šiuo klausimu Taryba atsako, kad prašymas, apie kurį kalba I. Jurašinović, nebuvo pateiktas pagal Reglamentą Nr. 1049/2001, nes tai buvo prašymas suteikti privilegijuotą galimybę susipažinti. Taryba bet kuriuo atveju teigia, kad, pirma, ji nenagrinėjo šio prašymo taip, tarsi jis patektų į Reglamento Nr. 1049/2001 taikymo sritį, ir, antra, dokumentai nebuvo tiesiogiai nusiųsti A. Gotovina gynėjams.

Teisingumo Teismo vertinimas

58 Atsakant į šiuos argumentus pakanka pažymėti, kad net jeigu galimybė susipažinti su dokumentu, pareiškėjui suteikta pagal Reglamentą Nr. 1049/2001, kaip teigia I. Jurašinović, kiekvienam kitam pareiškėjui suteikia teisę gauti tą patį dokumentą, konstatuotina, kad iš skundžiamo sprendimo matyti, jog I. Jurašinović neįrodė, kad A. Gotovina gynėjams ir TBTJ prokurorui buvo leista susipažinti su ataskaitomis remiantis Reglamentu Nr. 1049/2001.

59 Kaip matyti iš skundžiamo sprendimo 63 punkto, vienintelis įrodymas, kuriuo šiuo atžvilgiu per teismo posėdį rėmėsi I. Jurašinović, yra 2007 m. gegužės 30 d. laiškas, kuriame A. Gotovina ir jo patarėjai prašė Tarybos suteikti galimybę susipažinti su ataskaitomis. Tačiau šis laiškas nebuvo pateiktas šioje byloje.

60 Todėl neatsižvelgęs į minėtą laišką Bendrasis Teismas nepadarė jokios teisės klaidos.

61 Pirma, I. Jurašinović pripažino, kad nepateikė 2007 m. gegužės 30 d. laiško byloje, kurioje buvo priimtas skundžiamas sprendimas. Šiuo atžvilgiu jis tik nurodo priežastis, dėl kurių jis nepateikė šio įrodymo, t. y. tai, kad Bendrasis Teismas nepriėmė jo dubliko, pateikto praleidus terminą, ir tai, kad tyrimas buvo baigtas.

62 Antra, dėl I. Jurašinović teiginio, kad Bendrasis Teismas negalėjo nežinoti apie šio laiško egzistavimą, nes jis bet kuriuo atveju buvo pateiktas byloje T-63/10, pakanka pažymėti, kad remiantis taikytinomis procesą reglamentuojančiomis taisyklėmis Bendrasis Teismas negali įvertinti ieškinio pagrindo pagrįstumo remdamasis įrodymais, nepateiktais nagrinėjamoje byloje.

63 Dėl kitų argumentų, kuriais grindžiamas šis pagrindas, pakanka konstatuoti, kad jie grindžiami prielaida, jog ataskaitos, su kuriomis galėjo susipažinti A. Gotovina gynėjai ir TBTJ prokuroras, jiems buvo perduotos remiantis Reglamentu Nr. 1049/2001.

64 Dėl šio sprendimo 58–62 punktuose nurodytų motyvų darytina išvada, kad I. Jurašinović neįrodė, jog ši prielaida pagrįsta. Todėl šiuos argumentus reikia atmesti.

65 Be to, svarbu pažymėti, kad, kaip teisingai skundžiamo sprendimo 57 punkte pabrėžia Bendrasis Teismas, ataskaitų perdavimo A. Gotovina per TBTJ dėl jo pradėtą procesą teisinis pagrindas negali paneigti ginčijamo sprendimo teisėtumo, nes neįrodyta, kad tas sprendimas buvo priimtas remiantis Reglamentu Nr. 1049/2001.

66 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, apeliacinio skundo trečiąjį pagrindą taip pat reikia atmesti kaip nepagrįstą, todėl turi būti atmestas visas apeliacinis skundas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

67 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliacinėse bylose pagal šio reglamento 184 straipsnio 1 dalį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo.

68 Kadangi I. Jurašinović pralaimėjo bylą, jis turi padengti Tarybos išlaidas pagal jos pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

1. Atmesti apeliacinį skundą.

2. Priteisti iš Ivan Jurašinović bylinėjimosi išlaidas.

Parašai.